

מהלידה בברגן-בלזן ועד לעליה לארץ

הסיפור הוא על סבא שלי, שעלה מגרמניה בגיל חצי שנה. סבא שלי (איציק) נולד בגרמניה במחנה הריכוז ברגן-בלזן, בתאריך 1\1947\27. "זה היה יום מושלג, הרחובות היו מכוסים שלג עד הברכיים".

מחנה הריכוז ברגן-בלזן נכבש בידי הצבא הבריטי שנתיים קודם לכן (1945). הבריטים העבירו את כל הניצולים שנשארו במחנה למגורי הקצינים ושרפו את כל הצריפים בהם חיו יהודים בזמן המלחמה. בתום המלחמה, אבא של סבא שלי (משה מיופס) שהיה ניצול שואה התחיל לחפש את בני המשפחה שלו. "הוא לא ידע אם הם חיים או מתים, הוא חיפש בכל מקום אפשרי". נודע לו שבמחנה ברגן-בלזן יש מישהו שהגיע מהכפר שבו אבא של סבא שלי נולד וחי, קראו לכפר "סוחוצין". הוא הגיע למחנה ברגן-בלזן ושם הוא פגש את מי שבעתיד תהיה אשתו, אמא של סבא שלי (איטה מלכובסקה), שבילדותה הייתה בכפר הזה. בסופו של דבר הם התחתנו וסבא שלי נולד. בחודש יולי 1947 ההורים של סבא שלי קיבלו סרטיפיקט (רישיון עליה לארץ מהשלטון הבריטי) שנשלח להם ע"י דוד של סבא שלי שגר באותה תקופה בתל-אביב. את סבא שלי שמו בתוך כרית גדולה, ואז הוא והוריו נסעו ברכבת לצרפת ומשם עלו על אוניה ושטו לנמל חיפה שם חיכה להם דוד של סבא שלי, והביא אותם לדירה שכורה בדרום תל-אביב. בגלל מצוקת דיור שהייתה באותה תקופה, סבא שלי ומשפחתו נאלצו לחלוק דירה עם עוד משפחה. הם חלקו את המטבח השירותים וחדר הרחצה. התקופה הייתה לפני מלחמת השחרור. בתקופה זאת ערבים תושבי יפו ניסו לפגוע ביהודים, צלפים ערבים עמדו על צריח מסגד חסן-בק ביפו וירו לעבר היהודים שבדרום תל-אביב. כתוצאה מכך, סבא שלי והוריו נאלצו לברוח מהבית. עם פרוץ מלחמת השחרור, כשסבא שלי היה בן שנה וחצי, אבא שלו גויס לצבא ההגנה לישראל, שם הוא היה עד סיום המלחמה. עד שחזר סבא שלו ואמא שלו נשארו לבד בבית.

תמונות:

